

غزل شماره ۱۳۹

رو بر رهش نهادم و بر من گذر نکرد
صد لطف چشم داشتم و یک نظر نکرد

سِلِ سرشک ماز دلش کین به در بُرد
در سنگِ خاره قطره باران اثر نکرد

یارب تو آن جوانِ دلاور نگاه دار
کز تیر آهِ کوشه نشینان حذر نکرد

ماهی و مرغ دوش ز افغانِ من نَخفت
وان شوخ دیده بین که سر از خواب بر نکرد

می خواستم که میرمش اندر قدم چو شمع
او خود گذر به ما چو نسیم سحر نکرد

جانا که ام سگدلِ بی کفایت است
کاویش زخم تیغِ تو جان را سپر نکرد؟

گلکِ زبان بریده حافظ در انجمن
با کس نکفت رازِ تو تا ترکِ سر نکرد

تفسیر فال

امیدوار باش. ناامیدی همواره نشانه‌ای از عدم دستیابی به اهداف و آرزوها است. به یاد داشته باش که در نهایت، یکی از نیات و آرزوهای تو، به یقین مورد پذیرش و قبول خداوند قرار خواهد گرفت. این غصه‌ای که در دل داری، نه تنها بر روح و روان خودت تأثیر منفی می‌گذارد، بلکه کسانی که در اطرافت هستند نیز از این نگرانی و اندوه تو متاثر خواهند شد. بنابراین، با خودداری و تقویت امیدواری در دل، می‌توانی نه تنها بر چالش‌های پیش رو غلبه کنی بلکه نور امید را نیز به زندگی دیگران بتابانی. هر بحران یا دشواری فرصتی برای رشد و ترقی است؛ پس با دلی پر امید ادامه بده.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)